

دکتر علی آقانباتی*

استان سیستان و بلوچستان

۱. موقعیت جغرافیایی

استان سیستان و بلوچستان با حدود ۱۸۱۵۷۸ کیلومتر مربع وسعت، پهناورترین استان کشور است که بین استان های خراسان، کرمان و هرمزگان قرار دارد. از خاور، این استان با کشورهای پاکستان و افغانستان هم مرز است و حاشیه‌ی جنوبی آن به دریای عمان محدود است. مرکز استان شهرستان زاهدان است که تا تهران ۱۵۵۵ کیلومتر فاصله دارد.

استان سیستان و بلوچستان به لحاظ نزولات جوی ناچیز و داشتن آب و هوای صحرایی، از جمله استان های بسیار خشک کشور است. از همین رو، پوشش گیاهی استان بسیار پراکنده و «لکه‌ای» است. تنها در حد فاصل چابهار به کنارک، درختچه‌های «کهور» و «گز» وجود دارند که به علت کمی بارندگی، فرسایش خاک، سیلاب و مصرف بی‌رویه، اغلب پراکنده‌اند. مرتع استان نیز به دلیل کمی بارش و محدود بودن خاک، وضع مطلوب ندارند. ویژگی‌های جمعیتی استان به طور عمده از نوع قومی و طایفه‌ای است و مردم علاوه بر زبان فارسی، از دو گویش سیستانی (زابلی) و بلوچی استفاده می‌کنند.

در بخش شمالی استان (سیستان)، زراعت عمده‌آبی و متکی به رود هیرمند است. در بلوچستان شرایط کشت مطلوب‌تر است و گاه می‌توان یک محصول را در فصل‌های متفاوت کاشت و برداشت کرد.

در استان سیستان و بلوچستان صنعت رشد مطلوب نداشته، ولی به هر حال صنایع موجود از دو نوع صنایع ماشینی و صنایع دستی هستند. از سوی دیگر، رشد سریع و جوان بودن جمعیت،

۲. جایگاه و ویژگی‌های زمین‌شناسی

از نگاه زمین‌شناسی، استان سیستان و بلوچستان بخشی از قلمروی ساختاری-رسویی، در خاور و جنوب خاوری است که ریخت‌شناسی متنوعی بر آن حاکم است. دو فرونشست تکتونیکی لوت و جزموریان، مناطق پست و فروافتاده‌ی استان هستند و دو قله‌ی آتش‌شان تفتان و بیزان، چکادهای بلند استان را تشکیل می‌دهند (راهنما ۱).

جدا از مورفو‌لوری متغیر، ویژگی‌های زمین‌شناسی استان نیز در همه‌جا یکسان نیست، به طوری که تمام استان را می‌توان به زیر پهنه‌های جداگانه‌ی زیر تقسیم کرد:

الف) زیرپهنه‌ی زابل-زاهدان-سراوان

این زیرپهنه قسمی از حوضه‌ی فلیشی خاور ایران است که عموماً به نام کوه‌های شرق ایران از آن یاد می‌شود. این بخش استان دارای یک پی‌سنگ اقیانوسی است که با توالی ضخیمی از نهشته‌های فلیش گونه به سن کرتاسه‌ی پسین - اولیگوسن آغازی

در حاشیه‌ی جنوبی زیرپهنه‌ی لوت، مجموعه‌های آتشفشاری لوت و ولکانیک‌های پایانه‌ی جنوب خاوری کمان ماقمای ارومیه‌بزمان قابل جدایی نیستند. در این ناحیه از مخروط آتشفشار بزمان، بیش از ده مخروط آتشفشار جوان قابل شناسایی هستند.

(د) زیرپهنه‌ی جزموریان

زیرپهنه‌ی جزموریان یک فرونشست تکتونیکی جوان است که در جنوب آتشفشار بزمان و شمال کوه‌های بشاگرد قرار دارد. بسیاری از رودهای دامنه‌ی شمالی کوه‌های بشاگرد و همچنین ارتفاعات خاور ایرانشهر، حاوی رسوب‌های سیلتی-رسی هستند که بر این فرونشست تخلیه می‌شوند. به همین رو، بخش بیشتر فرونشست جزموریان با نهشته‌های آبرفتی جوان پوشیده شده است. در حاشیه‌ی جنوبی آن، نهشته‌های جوان از نوع تلماسه‌های گسترده از نوع برخان است. از نگاه زمین‌شناسی، در گذشته، جزموریان حاشیه‌ی جنوبی بلوک صحرایی لوت تصور می‌شد، ولی بررسی‌های ژئوفیزیک هوایی نشانگر آن هستند که در این ناحیه پی‌سنگ از نوع پوسته‌های اقیانوسی است و بنابراین به نظر می‌رسد که فرونشست جزموریان به‌واقع گودال پیش‌کمانی منشورهای فزانیده‌ی مکران است. چنین فرونشست‌هایی، در بسیاری از زون‌های فروزانش دنیا وجود دارند که گاه دارای ذخایر هیدرولکربور درخور توجهند.

پوشیده شده است. پیدایش حوضه‌ی پادشاه حاصل یک اشتراق درون قاره‌ای بین بلوک لوت (در باخت) و بلوک افغان (در خاور) دانسته شده که با اقیانوس زایی و تشکیل مجموعه‌های افیولیتی همراه بوده است. اگرچه بخش بیشتر این پوسته در زون‌های فروزانش از بین رفته، ولی بقایای آن، به‌ویژه در امتداد گسل‌های ژرف و طولی ناحیه، نظیر گسل نهبتدان، رخمنون دارد. سنگ‌های جوان ترا از اولیگوسن این ناحیه به روانه‌های گدازه‌ای محدود است که در بسیاری از نواحی دارای پتانسیل معدنی هستند. کوه تفتان جوان‌ترین تکاپوی آتشفشاری ناحیه است که در شمال شهرستان خاش، چکاد بلندی را می‌سازد. افزون بر گدازه‌های بیرونی، به سن‌های نشوزن تا کواترنری، می‌توان به توده‌های نفوذی گرانیتی اثوسن-اولیگوسن اشاره کرد که از جنوب زاهدان تا جنوب خاوری شهرستان خاش به درون فلیش‌های اثوسن تزریق شده‌اند. توده‌های گرانیتی مذکور وابسته به رویداد کوه‌های پیرنزن هستند. این رویداد در برخورد نهایی دورق لوت و افغان، بسته شدن زمین درز خاور ایران و عقب‌نشینی دریا به سمت جنوب، نقش اساسی داشته است.

در زیرپهنه‌ی زابل-زاهدان-سراوان روند ساختارها شمالی-جنوبی است، ولی از جنوب خاش روندهای ساختاری به سمت جنوب خاور گرایش پیدا می‌کند؛ به طوری که در شمال سراوان با راستای خاوری-باختری مکران یکی می‌شود و تا بلوجستان پاکستان ادامه پیدا می‌کند.

(ه) زیرپهنه‌ی مکران

زیرپهنه‌ی مکران شامل کوه‌های خاوری-باختری است که از جنوب گودال جزموریان تا ساحل دریای عمان را زیرپوشش دارد. در زیرپهنه‌ی مکران، همانند زیرپهنه‌ی زابل-خاش-سراوان، پی‌سنگ ناحیه از نوع پوسته‌های اقیانوسی است که با توالی ضخیمی از نهشته‌های شبه‌فلیشی کرتاسه‌ی بالایی-الیگوسن و ردیف‌های مولاوسی میوسن-پلیوسن پوشیده شده است. در پی راستای شمال به جنوب، سن‌سنگ‌ها کاهش می‌یابد. در حاشیه‌ی شمالی مکران، مجموعه‌های افیولیتی کرتاسه‌ی بالا و در حاشیه‌ی دریای عمان، توالی سنگی سست و کم سیمان مولاوس‌های پلیوسن و پادگانه‌های دریایی کواترنر قرار دارند. با توجه به پراکنش واحدهای سنگی چنین به نظر می‌رسد که از زمان کرتاسه به بعد، به لحاظ گوناگون، دریا به سمت جنوب عقب نشسته و رسوب‌های جوان‌تری از خود بر جای گذاشته است. از نگاه ساختاری، زیرپهنه‌ی مکران مجموعه‌ای از منشورهای فزانیده است که در شکل گیری آن، فروزانش پوسته‌ی اقیانوسی عمان به سمت شمال (زیر مکران) نقش اساسی داشته است. به همین لحاظ، ساختارها روند خاوری-باختری دارند و به طور عموم محدود به گسل‌های راندگی طولی با شیب به سمت شمال-شمال خاورند. پدیده‌ی فروزانش عمان به زیر مکران هنوز

(ب) زیرپهنه‌ی زابل

گوشه‌ی شمالی استان سیستان و بلوجستان (دشت زابل) بخشی از بلوک هیلمند (هلمند) است که به وسیله‌ی گسل هریرود از سایر قسمت‌های ایران جدا شده است. به جز یک برونزد ولکانیکی کوچک (کوه خواجه) روبه‌ی این دشت با نهشته‌های آبرفتی جوان پوشیده شده است و به همین خاطر از چند و چون زمین‌شناسی آن اطلاعی در دست نیست. ولی مطالعات ژئوفیزیکی نشان می‌دهند که در زیرپوشش آبرفتی، توالی ضخیمی از رسوب‌های تقریباً افقی وجود دارد که تنها رسوب‌های کواترنر آن، حدود دو کیلومتر ضخامت دارند. ویژگی فروافتاده‌ی این دشت پادآور فرونشست هریرود در افغانستان مرکزی است.

(ج) زیرپهنه‌ی لوت

HASHIYE-I BAXTERI ASTAN SIYASTAN AND BLOCHESTAN, LBEH-XAVERI BLOK ZMEN-SAXHTI LOT AST KHE BEH-VASILEH-I GSEL XAVERI AZ SAYER QSMT-HA ASTAN JADA SHDE AST. BKHSH MORD NOSTER (HASHIYE-I LOT) SHAMAL ZMEN-HA PSET AND FROAFTADEH-AI AST KHE UMMOMA-BA TLMASSE-HA BADI AND YANAHESTEH-HA SRX RZG NOSHUN POSHIDE SHDE AST AND DR-NISTJE, DANSTE-HA ZMEN-SHANASI AN-CHENDAN ZIAD-NIST.

راهنمای ۱

نقشه زمین‌شناسی ▼

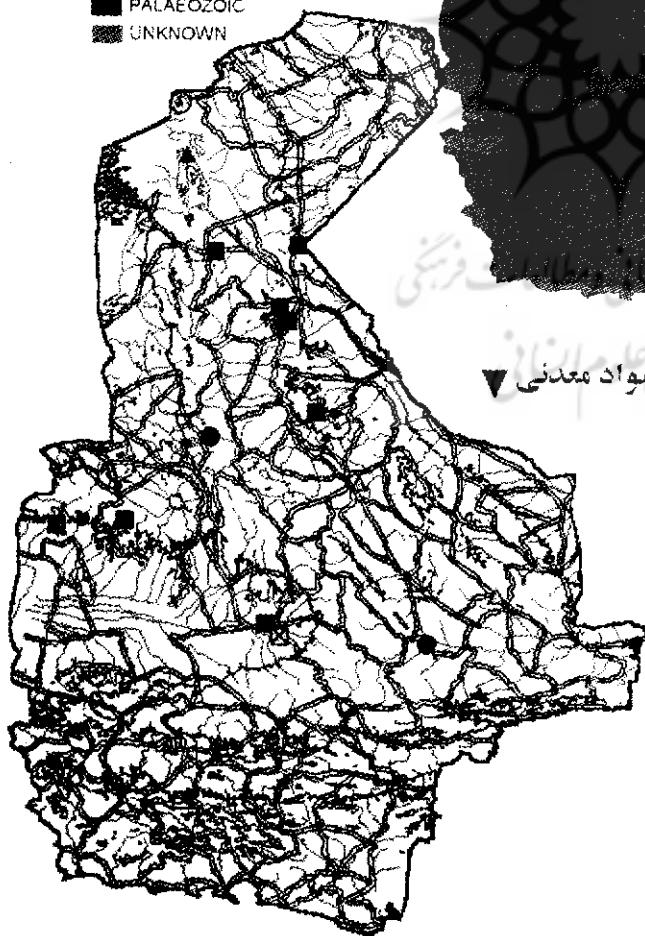
LEGEND	
● CITY	
FAULT	
■ HOLOCENE	
□ QUATERNARY	
○ NEOGENE-QUATERNARY	
■ PLIOCENE	
▨ NEOGENE	
■ MIOCENE	
■ PALAEOGENE-NEOGENE	
▨ OLIGOCENE	
■ EOCENE	
■ PALAEOGENE	
■ PALAEOCENE	
■ CRETACEOUS-PALAEOGENE	
▨ CRETACEOUS	
■ MESOZOIC	
■ PALAEozoic	
■ UNKNOWN	

نقشه پراکندگی مواد معدنی ▼

LEGEND

▲ Bentonite
○ Chromite
● Granite
● Iron
△ Limestone
■ Lignite
● Magnesite
■ Onyx
‡ Peridotite
▢ Sand
■ Tak
* City
Roads
Railroad
Contour lines
River & Drainage

دارند.

مس

کانی سازی مس بسیار متنوع و گوناگون است و اغلب با سنگ‌های افیولیتی، نفوذی‌ها و واحدهای نیمه‌آتشفشاری الیگومن-میوسن در ارتباط است.

طلا-سرب-روی (نقره)

کانی سازی پلی‌متالیک در سطح استان کم‌تر دیده می‌شود واحدهای زمین‌شناسی مناسب، به منظور تمرکز کانی سازی فوق، شامل واحدهای آتشفشاری و پشههای گنبدهای لولکانوپلتوتونی است.

مس-نیکل-کبالت

این کانی سازی در لایه‌های گابرو و دلریت و آنورتوزیت‌های موجود در واحدهای اولترابازیکی موجود در زون متالوژنی نهیندان-ایرانشهر، به صورت هاله‌های ژئوشیمیایی گزارش شده است.

سازند معدنی پورفیری پلی‌سولفیدی

این کانی سازی در ساختمان‌های حلقوی قدیمی غرب نفتان به سن الیگومن دیده می‌شد که با طبیعت نیمه‌آتشفشاری تمام ساختمان‌های گنبدهای یا حلقوی با پشههای داخلی مطابقت دارد.

سازند معدنی پلی‌سولفیدی-سیلیسی-کانولینیتی همراه با (Cu, Pb, Zn, Au, Ag)

این نوع کانی سازی در پشههای نفتان و کوه آسگی دیده می‌شود. در این نوع کانی سازی سولفیدی، نقره دارای اهمیت است.

سازند معدنی Au-Ag-Hg (Mo, W)

تشکیلات معدنی این نوع کانی سازی در مجموعه‌ولکانیکهای میوسن دامنه‌ی شمالی کوه بزمان دیده می‌شود.

منگنز

کانی سازی منگنز در ابعاد گستردۀ، تنها در کمپلکس‌های افیولینی دیده می‌شود. معمولاً این ذخایر به شکل عدسی یا افق‌های متسووماتیک نامنظم قرار دارند.

کروم

کانسارهای کرومیتی اکثراً در سازندهای افیولینی دیده می‌شوند. معیارهای خاص اکتشاف کانسارهای کرومیت در این ناحیه را در مرحله‌ی اول باید براساس کانسارهای منطقه‌ی دستگرد سنجید. برای این چنین کانی‌زایی، بیشتر از هر چیز، وجود پشههای نسبتاً کوچک از سنگ‌های اولترابازیک اهمیت دارد.

به عبارت بهتر، در این استان (سیستان و بلوچستان) انواع گوناگونی از محیط‌های اقیانوسی (مجموعه‌های افیولینی)، فعالیت‌های ماگماهی به‌ویژه قوس‌های آتشفشاری خشکی وجود دارند که عموماً با تمرکز گروه‌های گوناگونی از ذخایر معدنی فلزی و غیرفلزی همراهند و در صورت شناسایی، اکتشاف و بهره‌برداری می‌توانند، در توسعه‌ی استان نقش اساسی داشته باشند (راهنمای ۱).

بررسی‌های متالوژنی در استان سیستان و بلوچستان (طرح توسعه‌ی محور شرق) که به نظرارت استانداری سیستان و بلوچستان (۱۳۷۷) انجام شده است، نشان می‌دهد که از نظر متالوژنی، استان سیستان و بلوچستان را می‌توان به چند پهنه، زیرپهنه و گروه‌های معدنی به شرح زیر تقسیم کرد:

۱. زون متالوژنی نهیندان-ایرانشهر
۲. زون متالوژنی سیستان
۳. زون متالوژنی بزمان-سیزواران (گروه معدنی بزمان)
۴. زون متالوژنی میناب-ایرانشهر
۵. زون متالوژنی لوت
۶. زون متالوژنی مکران
۷. زون متالوژنی هیلمند-زاپل.

مشخص ترین ویژگی متالوژنی استان سیستان و بلوچستان، کانی سازی مس است که در تمام واحدهای متالوژنی گفته شده دیده می‌شود. کانی سازی طلا، با وجود پراکندگی موجود در هاله‌های ژئوشیمیایی طلادر، درخور توجه است. ضمناً در این استان سازندهای معدنی حاوی هاله‌های ژئوشیمیایی نقره، دورنمای امیدوارکننده‌ای دارند.

در گزارش بررسی‌های متالوژنی در استان سیستان و بلوچستان، پیش‌بینی کانی سازی با تکیه بر شاخص‌های عمدۀ، به شرح زیر خلاصه شده است:

طلا-نقره

کانی سازی با مقدادر پائین سولفید، تنها در پشههای گرانیتی‌ویدی زاهدان، به‌ویژه در زون‌های همبری مشخص شده است. زیر زون متالوژنی زاهدان-سرavan، تنها زیرزونی است که کانی سازی کم سولفیدی طلا و نقره در آن کشف شده است.

طلا-مس

از نقطه نظر ژئوشیمیایی، تجمع Au-Cu علامت مشخصه‌ی متالوژنی استان است و از نقطه نظر اقتصادی، بیش ترین اهمیت را بخش‌های طلا-مس موجود در سازندهای معدنی اسکارانی-هیدروترمالی و پلتوتونی-هیدروترمالی دارند. تمام آثار معدنی Au-Cu و هاله‌های معدنی از این نوع، (به غیر از کانسار گاربودر در بزمان) در محدوده‌ی زیرزون متالوژنی میرجاوه-بیرجند قرار

مطالعات سیستماتیک زمین‌شناسی و اکتشافی که از سال ۱۳۵۲ توسط سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور و یا در قالب طرح‌های اکتشافی انجام گرفته‌اند، به شرح زیرند:

۴. بررسی‌های زمین‌شناسی

جدا از بررسی‌های زمین‌شناسی غیرنظام‌مند که عموماً توسط زمین‌شناسان خارجی انجام گرفته‌اند، از سال ۱۳۵۲ سازمان زمین‌شناسی مطالعات نظام‌مند استانداردی را در این استان آغاز کرده است. فعالیت‌های زمین‌شناسی انجام شده در این استان به دو مقیاس متفاوت زیر است.

(الف) بررسی‌های زمین‌شناسی به مقیاس ۱:۲۵۰،۰۰۰
به طور معمول نقشه‌های زمین‌شناسی به مقیاس ۱:۲۵۰،۰۰۰ در راستای دستیابی به اطلاعات جامع از نوع

سنگ‌ها و توان بالقوه‌ی معدنی آن‌ها تهیه می‌شوند.
تمام استان سیستان و بلوچستان با حدود ۱۶ برگ نقشه‌ی زمین‌شناسی به مقیاس ۱:۲۵۰،۰۰۰ ۱:۱ پوشیده می‌شود که با توجه به راهنمای شماره‌ی ۲، به استثنای نواحی واقع در جنوب مدار ۲۶ درجه، بررسی سایر نواحی خاتمه‌یافته و نتایج مربوطه، به صورت نقشه‌ها و احیاناً گزارش‌های زمین‌شناسی، در بسیاری از پژوهش‌های علمی و برنامه‌های عمرانی مورد استفاده قرار می‌گیرند. نواحی واقع در زیر مدار ۲۶ درجه، با کیفیت و دقت بالاتر و به مقیاس ۱:۱۰۰،۰۰۰ ۱:۱ مورد مطالعه قرار گرفته‌اند و بنابراین تلفیق اطلاعات و چاپ نقشه‌ها به مقیاس ۱:۲۵۰،۰۰۰ ضروری نداشته است.

(ب) بررسی‌های زمین‌شناسی به مقیاس ۱:۱۰۰،۰۰۰
بررسی‌های زمین‌شناسی به مقیاس ۱:۱۰۰،۰۰۰ در نواحی ویژه انجام گرفته است که در حل مسائل بنیادی زمین‌شناسی، به ویژه از نظر توان معدنی درخور توجه بوده‌اند. به جز نواحی بیابانی و دشت‌گونه‌ی استان سیستان و بلوچستان، سایر گستره‌های پرتowan این استان مورد پژوهش‌های زمین‌شناسی به مقیاس ۱:۱۰۰،۰۰۰ ۱:۱ قرار گرفته‌اند که بخشی از نتایج پایانی منتشر شده‌اند و بخش دیگری نیز در مراحل گوناگون پیشرفت هستند. راهنمای ۲ نشانگر نقشه‌های یکصد هزار استان و میزان پیشرفت مطالعات انجام شده است.

(ج) بررسی‌های زمین‌شناسی موضوعی
جدا از نقشه‌های زمین‌شناسی سیستماتیک ۱:۲۵۰،۰۰۰ و ۱:۱۰۰،۰۰۰، به منظور شناخت ساختار کلی استان و نیز نکیک پهنه‌های متالوژیک و کانه‌دار، چند نقشه‌ی موضوعی به مقیاس ۱:۵۰۰،۰۰۰ از استان تهیه شده‌اند که عبارتند از:

این پشت‌های شامل ابانته‌هایی از سنگ‌های با ترکیبات دونیت- هارزبورزیت- لرزولیت و ورلیت است که به نسبت‌های گوناگون تکتونیکی شده‌اند.

منیزیت- تالک، آزبست

این مواد غیرفلزی معدنی، تنها در کمپلکس‌های افیولیتی دیده می‌شوند که به منظور اکتشافات آن‌ها، توجه به دگرسانی شدید اولترابازیک‌ها و زون‌های طولی شکستگی‌های تکتونیکی لازم است.

در وضعیت‌های زمین‌شناسی مشابه، کانسارهای منیزیتی و در زون‌های هیدروترمالی واقع در اولترابازیک‌ها، کانی‌سازی‌های تالک و آزبست نیز صورت گرفته است.

مواد معدنی گوناگون

با توجه به نمونه‌های ماسه‌های سیاه (کانی سنگین) در پلوتون‌های گرانیتی، نفوذی‌های فوق قلایی و تقریباً پشت‌های نیمه‌آتششانی، تورلیت و در هاله‌های مجاورتی ماگماتیت‌های مذکور، شنگرف و در نوار افیولیتی (بخش شمالی) و زون فلیش سیستان، سافیر مشاهده شده است.

با توجه به مطالب فوق، از نقطه نظر علمی، مهم‌ترین و امیدبخش ترین کانی‌سازی‌های استان سیستان و بلوچستان را می‌توان به شرح زیر خلاصه کرد:

- کانسارهای طلا، مس، اسکارنی- هیدروترمالی و پلوتونی- هیدروترمالی در شمال کوه‌لار، جنوب کوه‌لار، سیاستراگی و گربودر بزمان؛

- اثر معدنی طلا- نقره در گیابان؛
- کانی‌سازی طلا- نقره در کوه جانجا؛
- آثار کانی‌سازی (Au, Ag, Cu, Pb, Zn) سولفیدی در تفتان؛
- آثار کانی‌سازی مس، نیکل، کبات، در گروه معدنی شوین
- دومک و بخش جنوبی زیرزون متالوژی زاهدان- سراوان

۴. فعالیت‌های زمین‌شناسی و اکتشافی

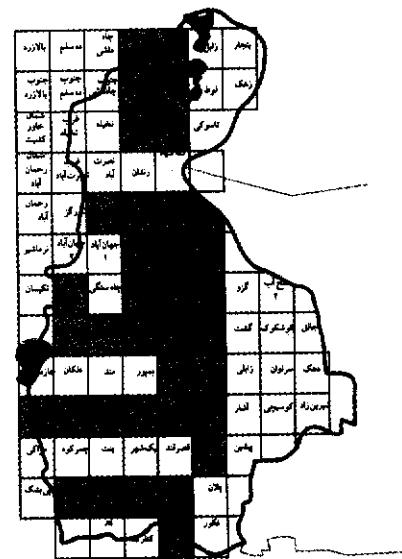
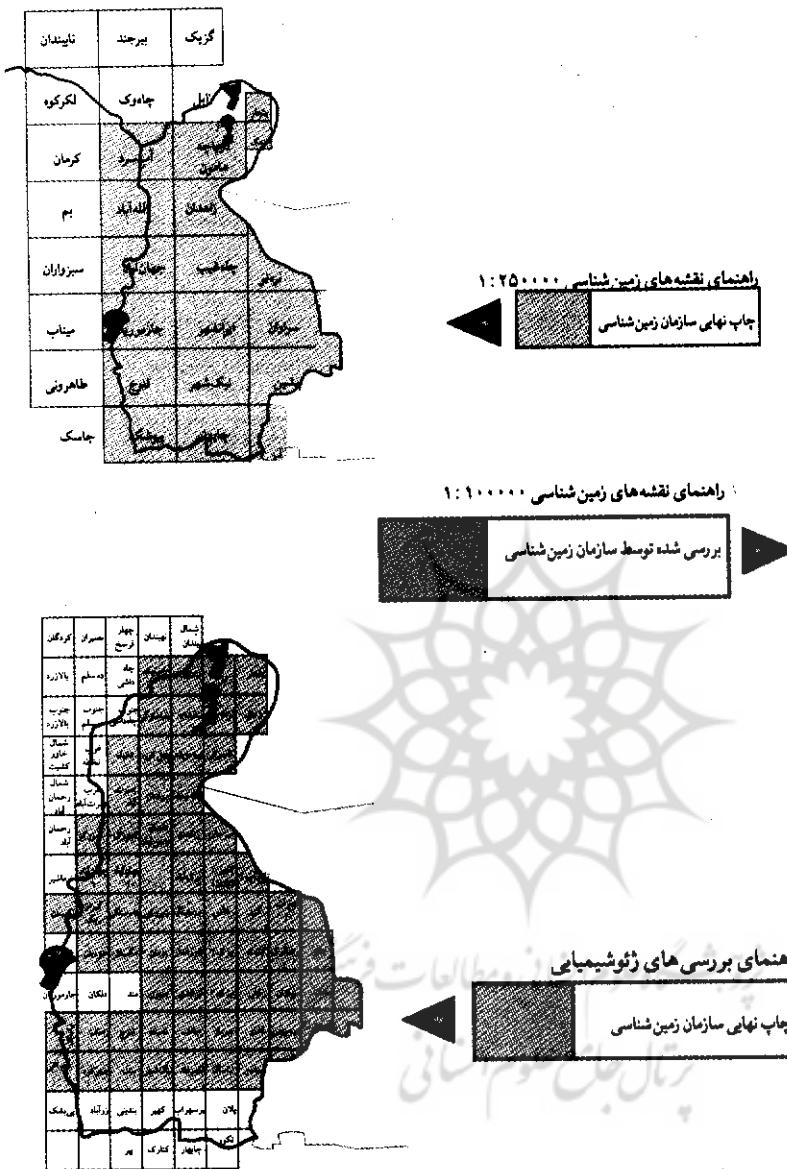
وجود آثار و نشانه‌های سرباره‌های ذوب و کوره‌های سنتی ذوب فلزات در نقاط گوناگون استان، حاکی از قدامت معدنکاری و توجه معدنکاران قدیمی به ذخایر معدنی این خطه از کشور است.

مطالعات نظام‌مند زمین‌شناسی و اکتشافی، در چارچوب برنامه‌های جاری و پروژه‌ی شرق ایران (در سال ۱۳۵۵) شروع و انجام شده است. در این مطالعات، بسیاری از پتانسیل‌های معدنی استان مورد شناسایی قرار گرفته و نقشه‌های زمین‌شناسی ۱:۲۵۰،۰۰۰ و ۱:۱۰۰،۰۰۰ تهیه شده‌اند و مبنای مطالعات اکتشافی بعدی قرار گرفته‌اند.

مطالعات رادیومتری زمینی است که حاصل آن حذف مناطق فاقد مواد معدنی و انتخاب مناطق کانه دار است. برای کلیه مناطق کانه دار پیشنهادهای اکتشافی لازم تهیه و ارائه شده است تا در

- نقشه‌ی ساختاری و زمین‌شناسی سنگ‌های سخت (نقشه‌ی ۱)
- نقشه‌ی ساختاری و زمین‌شناسی سنگ‌های سخت (نقشه‌ی ۲)
- نقشه‌ی متالوژی منطقه‌ی شمال زاهدان

راهنمای ۲

۲.۴. بررسی‌های اکتشافی

مرحله‌ی مطالعات بعدی (نیمه‌تفصیلی، تفصیلی) مورد استفاده قرار گیرد. و بنابراین تمام برنامه‌های اکتشافی بعدی بر پایه‌ی یافته‌های حاصل از بررسی‌های اکتشافی خواهد بود و از تکرار و دوباره‌کاری‌های اکتشافی مرحله‌ی اول پرهیز خواهد شد. راهنمای ۲ نشانگر مناطقی است که به روش ژئوشیمیایی به مقیاس‌های ناحیه‌ای و گاه نیمه‌تفصیلی و تفصیلی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

بررسی‌های ژئوشیمیایی مورد نظر، شامل ۶۵ برگ نقشه به نام‌های زیر است: بنجار، زابل، خمک، لوطک، سفیدابه، سیاستراگی، تاسوکی، کوه دوپشتی، تله‌سیاه، زندان، نصرت‌آباد، شورگز، کهورک، حاجی‌آباد، زاهدان، میرجاوه، تلخ‌آب، لادیز، نوک‌آباد، توکل‌آباد، جهان‌آباد، گیران‌ریگ،

بخش درخور توجهی از مطالعات اکتشافی انجام شده در استان سیستان و بلوچستان اجرای عملیات اکتشافی به روش ژئوشیمیایی است که عموماً در مقیاس ناحیه‌ای و گاه در مقیاس تفصیلی و یا نیمه‌تفصیلی بوده است. افزون بر آن می‌توان به اکتشافات موضوعی انجام شده در استان و به شرح زیر اشاره کرد:

(الف) اکتشافات ناحیه‌ای

فعالیت‌های اکتشافی ناحیه‌ای انجام شده توسط سازمان زمین‌شناسی هماهنگ با استانداردهای مطالعاتی جهانی است که به سه روش اکتشافات چکشی (برش‌ها به فواصل یک کیلومتر) نمونه‌برداری از آبراهه‌ها (یک نمونه در هر کیلومتر مربع) و بالاخره

طرح‌های اکتشافی استان سیستان و بلوچستان

ردیف	عنوان طرح اکتشافی	اعتبار (هزار رویال)	سال	نحوه‌ی اجرا امانی پیمانی
۱	اکتشاف مس چهل کوره	۵۳۶۰۰ - ملی	۱۲۵۳	*
۲	مطالعات زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی استان	۳۸۲۶۶ - استان	۶۴-۶۶	*
۳	تهییی دفترچه‌ی مشخصات و پیاسیل یابی مواد معدنی	۳۸۰۰۰ - استان	۶۸-۶۵	*
۴	اکتشاف نیمه‌تفصیلی تالک	۷۰۰۰ - ملی	۱۳۶۶	*
۵	تحقیقات کالی زیرکن در حوضه‌ی جنوی بلوچستان	۳۵۰۰ - استانی	۱۳۶۶	*
۶	بی‌جویی تفصیلی ذخایر زیرکوئیوم استان	۵۰۰۰ - استان	۱۳۶۹	*
۷	بی‌جویی کانی‌های پایی میان تفتان	۱۷۴۵۰۰ - استان	۷۳-۶۹	*
۸	بررسی ذخایر معدنی استان، پروژه‌ی شماره‌ی ۴	۱۷۱۷۲۲ - ملی	۷۷-۶۹	*
۹	اکتشاف نیمه‌تفصیلی گارنت و آندالوزیت در گیابان بزمان	۴۰۲۰۹ - ملی	۱۳۶۹	*
۱۰	اکتشاف تفصیلی گارنت و آندالوزیت در گیابان بزمان	۸۲۰۰۰ - ملی	۱۳۷۳	*
۱۱	اکتشاف تفصیلی منگنز گونیج	۴۰۰۰۰ - استان	۱۳۶۹	*
۱۲	اکتشاف مزاد اولیه‌ی موره نیاز سیمان خاش	ملی	۷۰-۶۲	*
۱۳	اکتشاف مقدماتی کرومیت چاهزار	۳۷۲۲۵ - ملی	۷۲-۷۱	*
۱۴	اکتشاف مقدماتی سیلیس در گیابان	۲۰۰۰ - استان	۱۳۷۱	*
۱۵	اکتشاف مقدماتی گرایت لختک	۵۰۰ - ملی	۱۳۷۲	*
۱۶	اکتشاف مقدماتی (روشیمیایی) کانی‌های سکنی در سواحل سکران	-	۱۳۶۲	*
۱۷	اکتشاف میریت در منطقه‌ی جوروف	-	۱۳۶۲	*
۱۸	زمین‌شناسی و ارزیابی مقدماتی پیاسیل معدنی سکنر گونیج	-	۱۳۶۷	*
۱۹	اکتشاف روشیمیایی مقدماتی در ناحیه‌ی چهل کوره‌ی زاهدان	-	-	*
۲۰	اکتشاف نیمه‌تفصیلی آتشیوان سیلیاپه	۲۵۰	۱۳۷۷	*
۲۱	اکتشاف نیمه‌تفصیلی کاتولن - حسرویں	۱۶۰	۱۳۷۷	*
۲۲	اکتشاف سنگ‌های تربتی در حاشیه‌ی زاهدان	۱۱۰	۱۳۷۷	*
۲۳	اکتشاف مقدماتی و نیمه‌تفصیلی مس رمشک	۱۲۰۰	۱۳۷۷	*
۲۴	اکتشاف مقدماتی کاتولن در منطقه‌ی حاشی	۲۰۰	۱۳۷۷	*
۲۵	زمین‌شناسی دریابی و شناخت توان معدنی	۳۴۰۰۰۰	۱۳۷۹	*
۲۶	اکتشاف تفصیلی آتشیوان سفیدابه	۹۷۰۰۰	۱۳۷۹	*

چاه سنگی و زیرهونکی و گلنکور، خاش، گزو، نرهنو، چالق، کوشکوک، گشت، کوهک، دهک، سراوان، زابلی، پرگوه، شیرین زاد، کوسیچی، آشار، فنوج، رامک چمرکوه، بنت، نیک شهر، قصر قند، راسک، پیشین، جنگلی، حناء، جبال، بارز، سبزواران، چهل کوره، نخیله، بیرک ۱، بیرک ۲، سرباز، چانف، اسیکبه، فنوج، دلفان، هودیان، مگسان، بزمان و کارواندر.

این نقشه‌ها حدود ۶۷۹۲۵ کیلومتر مربع از سطح استان را زیر پوشش دارند. افزون بر اکتشافات ژئوشیمیایی بالا، می‌توان به اکتشافات ناحیه‌ای زیر اشاره کرد:

- بررسی‌های متالوژنی در استان سیستان و بلوچستان (۱۳۷۷) با هدف گردآوری، تصحیح، تکمیل و تدوین مطالعات گذشته و بالاخره، مطالعه‌ی فرایندهای متالوژنیک به منظور معرفی گستره‌های امیدبخش معدنی.

- انجام بررسی‌های اکتشافی در محدوده‌ای معادل ۳۰ هزار کیلومتر مربع توسط شرکت کانادایی زرکن.

(ب) اکتشافات موضوعی

افزون بر مطالعات اکتشافی ناحیه‌ای، برابر اطلاعات موجود، تاکنون متجاوز از ۲۰ طرح اکتشافی موضوعی از محل اعتبارات استانی و یا ملی به اجرا درآمده است. در این راستا ذخایری از مواد فلزی و غیرفلزی و سنگ‌های تزئینی شناسایی شده‌اند. براساس گزارش سازمان صنایع و معادن، در این استان بالغ بر ۲۰ میلیون تن مس و ذخیره‌ای بالغ بر ۱۰۰ هزار تن کرومیت وجود دارد. در حال حاضر، در استان سیستان و بلوچستان تعدادی معادن فعال در زمینه‌های کرومیت، مینیزیت، تالک، گل سفید، سیلیس، پوزولان، مرمر و آهک وجود دارد.

اکتشاف موضوعی عموماً در قالب طرح‌های اکتشافی است که در اجرای آن سازمان صنایع و معادن نقش اساسی داشته است. گزارش‌های زیر نشانگر بخش دیگری از فعالیت‌های اکتشافی انجام شده در استان سیستان و بلوچستان هستند:

۱. طرح مطالعات اکتشاف مقدماتی و نیمه‌تفصیلی مینیزیت شوراب (اداره‌ی کل معادن و فلزات استان سیستان و بلوچستان، ۱۳۷۶).

۲. گزارش اکتشافات معدنی شماره‌ی ۴ نگیسان (سازمان زمین‌شناسی کشور، ۱۳۷۰، ۱۰۰، ۱:۱).

۳. گزارش مقدماتی شناسایی معادن گچ در قسمتی از استان سیستان و بلوچستان (سازمان زمین‌شناسی کشور، ۱۳۵۴).

۴. طرح مطالعات ژئوفیزیکی دشت سیستان (جهاد دانشگاهی واحد صنعتی اصفهان، ۱۳۷۹).

۵. گزارش زمین‌شناسی کانسارهای سرب و روی اطراف زاهدان (وزارت معادن و فلزات، ۱۳۶۷).

۶. گزارش زمین‌شناسی کانسارهای سرب و روی اطراف زاهدان و ارائه‌ی طرح اکتشافی نیمه‌تفصیلی کانسار اتساگی (وزارت معادن و فلزات، ۱۳۶۸).

۷. گزارش تفصیلی کانسار اتساگی کرومیت مدوهچ (اداره‌ی کل معادن و فلزات استان سیستان و بلوچستان، ۱۳۷۷).

ج) اکتشافات ژئوشیمیکی

اکتشافات ژئوشیمیایی استان از دولت موضوعی و ناحیه‌ای هستند:

جدول زیر نشانگر اکتشافات ژئوشیمیکی موضوعی انجام شده در خصوص مس، پنبه‌ی نسوز، آب و پلی میان است که به روش‌های گوناگون صورت گرفته‌اند.

افزون بر این‌ها، باید به مطالعات ژئوفیزیکی هوانی اشاره کرد که به منظور دستیابی به اطلاعات جامع نزدیک زمین‌شناسی و زمین‌ساخت منطقه‌ای، همچنین شناخت بهمه‌های مناسب برای

روش و روش		متالوژنی	متالوژنی	موضع	سطح
گذشته	حاضر				
*	*	من	من	من	چهل کوره
*	*	من	من	من	معدن حاجات
*	*	من	من	من	چهل کوره
*	*	من	من	من	خارستان (تفنان)

اکتشاف ذخایر معدنی پنهان در مقیاس ۱:۲۵۰، ۰۰۰، ۰۰۰ صورت گرفته است. در حال حاضر، از تلفیق آن نتایج، نقشه‌ی مغناطیس هوانی ایران به مقیاس ۱:۱۰۰۰، ۰۰۰ به چاپ رسیده است.

* کارشناس ارشد و عضو هیئت علمی پژوهشکده‌ی سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور

منابع

۱. نقشه‌های زمین‌شناسی و ژئوشیمیایی با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰، ۰۰۰، ۰۰۰، ۰۰۰ استان سیستان و بلوچستان - سازمان زمین‌شناسی کشور
۲. سامانی، ب، اشتری، ش، (۱۳۷۱): چرخه‌های فلزی‌ای و مدل متالوژنی ناحیه سیستان و بلوچستان، فصلنامه‌ی علوم زمین شماره‌ی ۵، قربانی، م. (۱۳۸۱)، دیاچه‌ای بر زمین‌شناسی اقتصادی ایران - پایگاه داده‌های علوم زمین
۳. پروژه‌ی شرق ایران (۱۳۷۷)، سازمان صنایع و معادن استان سیستان و بلوچستان